

คำสอนกับพระคาร์ดินัล

(Catechesis and Mass with the Cardinal and Pilgrimage to the Tomb of Peter)

(กลุ่มภาษาอังกฤษ)

ภาพและข่าวโดย: ตัวแทนครุคำสอนไทย

ในโอกาสร่วมงานชุมนุมครุคำสอนนานาชาติ (International Conference of Catechesis) ที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี ระหว่างวันที่ 26 - 29 กันยายน ค.ศ. 2013 ซึ่งเป็นงานฉลองสำคัญอีกเหตุการณ์หนึ่งใน ปีแห่งความเชื่อ นั้น

นอกจากการจัดงานชุมนุมครุคำสอนนานาชาติ ที่หอประชุมเปาโลที่ 6 นครรัฐวาติกัน ซึ่งจัดโดยสมณสภาเพื่อการประกาศพระวรสารใหม่ โดยมีหัวข้อว่า "ครุคำสอน พยานแห่งความเชื่อ" มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 1,600 คน ในจำนวนนี้มีตัวแทนจากประเทศไทยเข้าร่วมประชุมจำนวน 2 ท่าน คือ คุณพ่อเปรมปรี วาปีโส และคุณพ่อเอกสิทธิ์ ทัพหะกุลธร เข้าร่วมประชุมฯ แล้ว

ในวันเสาร์ที่ 28 กันยายน มีครุคำสอน 3 คน เป็นตัวแทนครุคำสอนไทย คือ คุณครูประภา วีระศิลป์ คุณครูทัศนีย์ มธุรสสุวรรณ และคุณครูกมลลา สุริยพงศ์ประไพ ครุคำสอนประเทศสหรัฐอเมริกา 1 ท่าน จากประเทศอังกฤษ 4 ท่าน ซิสเตอร์ 4 ท่าน สามเณร 4 ท่าน พระสงฆ์ 2 องค์ รวมทั้งหมด 18 ท่าน ร่วมเรียนคำสอนและร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ (Catechesis and Mass with the Cardinal) โดยพระคาร์ดินัล เอ็ดวิน โอไบรอัน (Cardinal Edwin O'Brien, USA : Cardinal of the Holy Sepulchre) ณ วัดซานซัลวาตอเร (San Salvatore) ซึ่งประสานงานโดย คุณพ่อ Geno Sylva, STD : Pontifical Council for Promoting the New Evangelization

อนึ่ง คำสอนที่พระคาร์ดินัล เอ็ดวิน โอไบรอันได้แบ่งปัน สรุปได้ดังนี้

เนื่องจากสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน ทำให้ยากต่อการรักษาความเชื่อไว้ได้ ดังนั้น

1) ครุคำสอนควรทำให้คนมาวัดด้วยใจยินดี ทำหน้าที่เชิญชวนและต้อนรับผู้ที่มาวัด ไม่ทำให้เขารู้สึกว่ามาวัดแล้วโดดเดี่ยว ทำให้พิธีบูชาขอบพระคุณมีความหมายสำหรับเขา เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของพิธีบูชาขอบพระคุณ และให้เกิดความชื่นชมยินดี การที่คนไม่มาวัด อาจเป็นเพราะการสอนคำสอนของเราไม่ได้ทำให้เขาพบพระเป็นเจ้า ไม่ได้หยั่งรากลึกลงในจิตใจ พิธีกรรมไม่มีความหมายสำหรับชีวิต คือไม่เข้าใจอย่างแท้จริง

2) เราเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า ไม่ใช่ศิษย์ของไม้กางเขน แต่การติดตามพระเยซูเจ้าต้องแบกกางเขน เราต้องไม่เลือกกางเขนแต่ให้ยอมรับกางเขน ดำเนินชีวิตตามพระวรสาร ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย แต่เราต้องทำ การเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าต้องรับใช้ รับใช้ด้วยใจยินดี เป็นความยินดีที่มาจากหัวใจ พระเยซูเจ้าทรงเรียกเราทุกคนให้มาเป็นศิษย์ ฉะนั้นทุกคนมีสิทธิ์ติดตาม พระองค์ ซึ่งเป็นกระแสเรียกอย่างหนึ่ง การเป็นศิษย์ของพระเยซูเป็นพระพร การเป็นศิษย์ต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีทั้งกับพระเยซูเจ้าและกับผู้ที่เราสอนคำสอนด้วย

3) ครูคำสอนเป็นเสียง เป็นหัวใจ และเป็นโฉมหน้าของพระศาสนจักร เราต้องตระหนักในเรื่องนี้ การสอนคำสอนต้องซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ซื่อสัตย์ต่อคำสอนของพระศาสนจักร และต้องสอนในสิ่งที่ถูกต้อง การสอนคำสอนต้องพูดอธิบาย แต่ในบางครั้งการสอนคำสอนมีรายละเอียดจนมากเกินไป ทำให้เนื้อหาหลักๆ หายไป บางครั้งครูคำสอน ทำในสิ่งที่ไร้สาระ คือ พูดในสิ่งที่ไม่ควรพูด และสิ่งที่ผิดพลาดไม่ควรตอกย้ำ เราต้องเชื่อว่า ความรักของพระเจ้า สามารถเปลี่ยนแปลงผู้คนที่ได้ ครูคำสอนต้องช่วยให้ผู้คนเติบโตในความเชื่อ อย่างแท้จริง

4) พระศาสนจักรในฐานะพระศาสนจักรระดับบ้าน(ครอบครัว) เมื่อเด็กเกิดมาพ่อแม่จะพาลูกไปรับศีลล้างบาป เพื่อให้เขาเข้าอยู่ในพระศาสนจักร เพียงเพื่อให้ได้ชื่อว่าเป็นคาทอลิก แต่ไม่ได้เอาใจใส่ดูแลให้ลูกเติบโตในความเชื่อต่อไป ครูคำสอนต้องพยายามทำให้ครอบครัวพาลูก ๆ มาวัดร่วมมิสซา ซึ่งเป็นพันธกิจที่ครอบครัวต้องกระทำ ครูคำสอนต้องเห็นความสำคัญและส่งเสริมพระศาสนจักรระดับบ้าน(ครอบครัว)

5) เป็นพระพรที่พระเยซูเจ้าโปรดให้มีพระศาสนจักร พระศาสนจักรต้องเปิดกว้างให้คนเข้ามารู้จัก พระเป็นเจ้า วัดควรเอาใจใส่ในเรื่องเหล่านี้ ต้องเปิดออก ทำให้ผู้คนกล้าที่จะเข้ามา ให้กำลังใจเขา ให้เขาเข้ามาในพระศาสนจักรมากขึ้น เป็นการท้าทายเราครูคำสอน ที่จะนำคนอื่นมาเข้าวัด ซึ่งพันธกิจเหล่านี้ต้องอาศัยความเสียสละ พระศาสนจักรเป็นผู้แพร่ธรรม บรรดามิชชันนารีเป็นผู้ที่เสียสละเพื่อประกาศพระอาณาจักรพระเจ้า แม้จะต้องหลังเลือด สิ่งเหล่านี้ท้าทายความเชื่อของเราในปัจจุบัน

6) เราจะต้องทำให้คนรู้สึกว่พระศาสนจักรเป็นของเขา เขาเป็นเจ้าของ รู้สึกว่าวัดเป็นของเขา เขาเป็นส่วนหนึ่งของวัด เป็นหน้าที่ของครูคำสอนที่ต้องทำให้เขารู้สึกเช่นนั้น เขาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนวัด เป็นผู้ที่มีความรักของพระเป็นศูนย์กลาง ครูคำสอนมีหน้าที่ ทำให้คนรู้สึกว่าเขาเป็นคนของวัดและของพระศาสนจักร

7) หลาย ๆ ครั้งที่เราครูคำสอนชอบใช้คำว่า ต้อง... อย่า...ต้องทำโน่น อย่าทำนี่.. การที่มีคำว่าต้อง มากเกินไป เหมือนการกีดกัน เราต้องหาวิธีการหรือรูปแบบใหม่บ้าง

8) ครูคำสอน จำเป็นต้องมีความสุข ถ่อมตน เห็นถึงความสำคัญของคนที่มาวัด เห็นเขามีคุณค่า มีตัวตนในวัดนั้น ๆ ครูคำสอนควรตระหนักว่า เขาเป็นกระแสเรียกของวัด

9) ในพระศาสนจักร ครูคำสอนเป็นกระแสเรียกและเป็นผู้ส่งเสริมกระแสเรียก ถ้าเราไม่ตระหนักหรือไม่พูดถึงกระแสเรียก กระแสเรียกนั้นก็หายไป

และในช่วงบ่ายเวลา 15.00 น. ร่วมจาริกแสวงบุญมหาวิหารนักบุญเปโตร (Pilgrimage to the tomb of Peter) ซึ่งมีซิสเตอร์เป็นผู้นำกลุ่มที่พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน โดยนำเราจาริกแสวงบุญเริ่มจากหน้ามหาวิหารนักบุญเปโตร เข้าไปด้านในมหาวิหาร นำภาวนาบทข้าพเจ้าเชื่อบนหลุมฝังพระศพนักบุญเปโตร และลงไปสุสานใต้มหาวิหารเยี่ยมหลุมฝังศพพระสันตะปาปา และภาวนาส่วนตัว (ในโอกาสนี้คุณพ่อเคลาดิโอ นำกลุ่มครูคำสอนและซิสเตอร์สังฆมณฑลเชียงใหม่ และราชบุรี มาร่วมสมทบประมาณ 10 คน อยู่ในกลุ่มที่พูดภาษาอังกฤษ อิตาลี)

ขอโมทนาคุณพระเป็นเจ้าที่โปรดประทานโอกาสที่ดีสำหรับครูคำสอนไทย ขอขอบพระคุณคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตศาสนธรรม แผนกคริสตศาสนธรรม สภาพระสังฆราชฯ ศูนย์คริสตศาสนธรรม คณะนักบวช

โรงเรียนและวัด ที่สนับสนุนและให้โอกาสแก่บุคลากรเข้าร่วมงานชุมนุมครูคำสอนนานาชาติ และขอขอบคุณเป็นพิเศษ แต่พระสังฆราชวิระ อภรณ์รัตน์ ประธานคณะกรรมการฯ คุณนวลณี คู่วิรัตน์ คุณสุชาดา (คุณนก) และบริษัทอับรอดอินเตอร์จำกัด ที่ทำให้งานนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอพระเป็นเจ้าประทานพระพรให้กับทุกท่าน